

QVERE
LA EVANGELII
apud homines tam indi-
gnis modis contem-
pti & negle-
cti.

Esaie primo.

Cognovit bos possessorem suum, & asinus pra-
sepe Domini sui : Israël autem me non co-
gnovit, & populus meus non in-
tellexit.

LECTORI SALV^o
tem in Christo.

NEMO est, qđ certo sciam, pio-
rum, qui si exacte ppendat
horū temporū calamitates multi-
plices, non uehementer et doleat,
adeoq; quem nō suę uitę tēdeat.
Dic em̄ mihi per deum immorta-
lem, quæ dementia cepit uniuer-
sos mortales, ut tales esse nō solū
nō pudeat, uerū etiam gaudeant.
Si spectes bonos, sapientes, do-
ctos, cōperies hoc ipsum sibi esse,
qđ sunt. Si spectes malos, insipi-
entes, indoctos, nihil attinet, ut de
illis dī iudices, quū hoc sit palam.
Vt uis respicias, est qđ maxime
displiceat spiritui. Quæ res pmo-
uit animū meum, ut summi boni,
quod est sacrosanctum dei Euan-
gelium

AD LECTOREM.

gelium, neglectum & contemptū
pro ultione doloris deflerē, idq;
paucis, et non paulo moderatius,
q̄ ipsa rei atrocitas regrebat. Quib;
enim nō uerbis debebat hoc
omnis lingua cōfiteri? Mirum, q̄
deus Opt. Max. non mox & se
mel totum mundum horribiliss.
plaga punit, qui suæ altiss. maies
tati tam superbe resistit frustra.
Sed hoc pacto patefit de cœlo
eius longanimitas, ad poenitentia
perpetuo inuitans omnes. Et
cōtra, uindicta crescit, & the
saurizat sibi iram in malis
gno positus mundus.

Quicquid autem id
est, boni cōsule.

Vale.

I iij

Euano

EVANGELIUM CON
queritur.



VO ruitis malesani homi
nes in hoc terrarū orbe?
Quò ferimini omnibus
modis stultissimi? Quid, quid, in
quam, uos abripit, & ueluti nare
pertrahit sursum ac deorsum, per
saxa, per ignes, ita ut dubitem, an
hominis uocabulo uos dignari
debeam? Dū alij in omni uita hoc
unum agunt, ut ad summos eue
hantur honores: alij quiduis & fa
ciunt & patiūtur, ut liceat pecore
& tellure multa diuites esse: alij
huc spectant, ne desit ulla uolup
tas, ut dormitent in lectis ebur
neis, lasciuiant in stratis suis, co
medant uitulos de medio armen
ti, bibant uinum in phialis canen
tes ad uasa cantici, & optimo un
guento

QVERELA EVANGELII.

guento delibuti sibi gaudeāt : alij
(præsertim stolidum uulgus) eo
tendunt infatigabili diligentia, ut
uxores indipilcātur formosas iux
ta ac laudatas ciuiliūmq; morū,
ut liberos progignant formosos
& fortunatos, ut sibi parent pul
chras domus, uberes agros, ut li
beros cum opulenta dote elocēt,
utq; sani, & in longum tempus
uiuant absq; ulla bonorum un
decunq; corrasorum iactura, &
sux famæ nota. Quid multis ?
Quisq; quod uult & affectat, id
querit & facit. Adde q; commu
nitates ipse, nedum priuati homi
nes, non alio respiciunt in repub.
nisi ut præclare agant, & patriæ
gloriam aucupētur, ut urbes or
nent, & extruant in altum moe

Q V E R E L A

nia, & in promptu sit panoplia,
 ut crescant census & opes in im-
 mēsum, ut securi sint ab hostibus,
 utq; uideantur graues ac pruden-
 tes uiri in hoc sæculo. Mei uero
 ubiq; nullus respectus apud ul-
 los. Ah quanto malo uestro sex-
 centies miseri. Quanto satius erat,
 respexisse me, q̃ tantis furis exagi-
 tatos, per præceptis in omnia rapi-
 uos. Et o rem indignissimā, pla-
 neq; horrendam, eo uentum esse,
 ut me odio quoq; habeant imme-
 ritum, tantū abest, ut amplectan-
 tur. Misereret me istius uestre
 plus q̃ pdigiosæ dementiæ, ni uis-
 derem uos tantis animorū assensi-
 bus tam cupide, adeoque dedita
 opa auersari me. Vestrapte spon-
 te negligitis, quod omnibus certe
 modis

E V A N G E L I I.

modis fuerat expetendum, si uel
tantulum saperetis. Cogi ad hoc
qui potestis inuiti? aut ego uobis
nolentibus obtrudi q̄modo pos-
sum? Et uobis stultior sit, q̄ τοῦ ἀδελ-
φου τοῦ πρώτου moliatur, quibus tamen du-
bito, an unq̄ stultius quicq̄ fuerit.
Si qua ars exotica p̄clamaretur,
mirum ni certatim ad eam capess-
sendam irrueretur. Disciplinas hu-
manas quisq̄ pro sui ingenij cul-
tu ueneramini. Rem medicā pro-
pter corporis bonam ualeitudinē
suspicitis. Peritiā iuris compen-
dij gratia amplectimini. Me uero
summum bonum, p̄cellens omne
quod est in rerum natura, siue sit
in cœlo, siue in terra, siue in mari,
siue in abyssis, imo per quod hæc
omnia facta sunt, existens ab inis

Q V E R E L A

tio & ante sæcula, præsentaneum
 pharmacum, coelestis sapientiæ ca
 put, omnis salutis incōcussum fun
 damentum, Euangelium gloriæ
 magni dei suspensis naribus præ
 teritis, non nescientes interim illa
 uix duratura ad breue tēpus, me
 uero mansurum in æternū: Neq;
 dubitantes, quin illa uili ac ster
 coreo corpori subseruiant, & ad
 blandiantur luridæ carni, me ue
 ro cum spiritu et homine interno
 meum habere commercium, qui
 quanto præstat corpore? De cœ
 lo misit me deus Op. Max. & mi
 sit uobis, & misit in uestrum com
 modum. Non promerebatis hoc
 beneficij, misit tamen, quæ est eius
 immensa iuxta ac profunda bo
 nitas, atque eo citius & libentius,
 quod

EVANGELII.

quod missum est, suscipe debebas
tis. Vult ille, ut omnes ubiq; resis
piscant, & ad cognitionem ueris
tatis ueniant, hoc est, ut me reci
pian, fontem ueræ & perfectæ
scientiæ dei altissimi, qua terra re
pleta est, me olim primum diuul
gato. Quid poterat mitti coelitus
aut preciosius, aut eximium ma
gis? Potentia sum dei cuius cre
denti. Effundo inuestigabiles di
uitias gratiæ dei. Sum genitrix fi
liorum dei, spiritu fidei foecunda.
Sum thesaurus inexhaustus mise
ricordiæ dei. Sum ^{ἐλεγχος} summe
mentis, orbi patefactæ. Sum ex
plicatio retrusissimi mysterij a tot
sæculis absconsi. Breuiter sum uni
cus ad æternam foelicitatem adit
tus, fidei uigore constans, Quod
cum

Q V E R E L A

cum sim, dicite uos mortales, qui
 fit, ut tam habear uile, tãq; in nullo
 precio? Imo, ut pro stultitia ius
 dicer, proq; nouitate nescio qua?
 Iterum dicite, o infoelices, o cæci,
 o stupidi, cur ego res tanta uobis
 sordeo, odor alioqui suauissimus?
 Cur reijcior munus opulentissimum
 magni regis? Cur contemnior
 omnium bonorum pelagus?
 Ah dementes utinam intelligeretis,
 q̃ ingenti malo uestro, quanta
 uestre salutis iniuria, quanta de
 niq; dei patris iracundia me repel
 latis, me, inquam, quo nihil est ex
 cellentius, salubrius, aut necessarium
 magis in omni mortalium uita.
 Et quid dicam de illorum insania,
 qui nō uerentur palam etiam
 horrendis blasphemijs incessere
 me

EVANGELII.

me, uocantes doctrinam, pestiferam heresim, orbis seductionem, scurrilitatem, mendacium, & quibus odiosis nominibus non? Sic ne mortales de uobis meritus est benignissimus pater in coelis? Sic ne decuit creaturas creatori suo pro beneficio gratias agere? Ita ne uos peditissimi homuntiones, ac omni malo dignissimi, debebatis æternam & coelestem ueritatem tam turpiter, tã impudenter calumniari? Quid spiritui sancto magis aduersum? Quo alio læditur acerbius? Quo alio dedecoratur deformius? Quo alio impetitur crudelius, & prouocatur amarus lentius? Quod scelus, quod sacrilegium? Nullum malũ atrocius, et auribus intolerabilius unquam fuit

Q V E R E L A

fuit in rebus omnibus. Olim per
petiebar ignominias et calumnias
non mediocres in prophetis, qui
cū de me testificari non cessarent,
& uinci humanis persuationibus
non possent, occisi sunt. Deinde
que non opprobria, quas nō con
tradictiones tuli in meo domino
& magistro Iesu Christo filio dei
uiuentis, ad quem prophetae pri
ores respexerant, quem definito
consilio dei cū traditū accepissent
per manus inimicorū, intereme
runt suspendentes in ligno? Quæ
& quanta tuli in Apostolis Do
mini mei, inque suis Martyribus
cæteris? Hinc oppugnabant Iu
dæi, illinc gentes, utrique sua so
mnia multipliciter ingerentes, ac
tandē ubi ego bene radicata plan
ta non

EVANGELII.

tanon cederem, sed pgerem me
 um officiũ facere in martyribus,
 occisi & ipsi sunt. Postremo in his
 temporibus periculosis, bone de
 us, quanta patior in meis cõfesso
 ribus. Prophetæ habuerunt suos
 idololatrias publicos, Christus su
 os scribas & Phariseos, Apostoli
 falsos fratres, Hæc tempora ha
 bent sophos & hæreticos, ne ulli
 sæculo defint aduersarij & inimi
 ci dei. Sed quaecuncq; est hoc ge
 nus hominum, implet mensuram
 patrum suorum, genus Iudæis,
 Turcis & Schytis longe pertinac
 ius, & eo peius, quo se propius
 arbitratur esse Christo, quem ta
 men reuera nec huius habent, nisi
 suum sit cõmodum. Nulli aduers
 arii ineptius aut indoctius ege
 runt

Q V E R E L A

runt contra me. Opponunt tam
 puerilia delyramenta, obijciunt
 tam præter rem, disputant tam ab
 surde, colligunt tam inconuenien
 ter, respondent tam impudenter,
 ut me pigeat cōmemorare, & pu
 deat ab alijs audiri, si commemo
 rem. Taceo q̄ etiam impie pleraq;
 cōtra euomant. Taceo q̄ nōnun
 quam communi sensui contraria
 effutiant insani rabulæ. Taceo
 quoties contra ipsorum conscien
 tiam reclamant, cum sciant secus.
 Trāseo insignia illa & ualde cras
 sa mendacia, quibus me conan
 tur eludere, ipsi ex mendace patre
 diabolo nati, mendacijs consuti,
 adeoq; existentes ipsum menda
 cium. Insurrexerunt in me atroci
 ter calamo & ore, cum primum
 coepissem

EVANGELII.

corpissem diuulgari, mox inuocato
 brachio ſeculari, nunc tandem
 conantur me minis, exilio, carceri-
 bus, igne & gladio proſtigare.
 Quo fit, ut ſatis cōqueri non poſ-
 ſim, maxime cum ſimplicium ani-
 mas capiant ſuo illo fūco. Infelices
 nimium anime, quæ per mendaces
 iſtos ſeduci, ſuffocari et ma-
 ctari debetis. Quàm ego cupiam
 uos abductas, & intra mei paſcui
 ſepes uirentia carpere gramina.
 Multo frumento, multo uino &
 oleo totaque illa cœleſti benedi-
 ctione animas repleo mihi adha-
 rentes robuſta fide. Quin igitur
 accedite uos quoq̃, accedite et re-
 pleamini. Præeat autem paſtor il-
 le bonus, ueſter ereptor, & ad me
 ducat, Amen. Cæterum de illis

K

meis

Q V E R E L A

meis hostibus plura dicerem, ni
ita male haberet me rei indigni-
tas. In superioribus conquerebar
de mortalibus cunctis in genere,
negligentibus me tantum quippe
bonum: uerum schismaticorum
non negligentia solum, sed & ex-
cecata malitia & inueteratū odi-
um in immeritum sic cōcitāt me,
ut de illis uel solis queri oporteat.
Et cur obsistunt mihi totis uiri-
bus? Cur? nisi ut expleant peccata
sua semper. Scortatores sunt ne-
phandissimi, adulteri ut impudici
canes, usurarij auarissimi, uentres
pigri: quę & similia uitia cum me
cum pugnent ex diametro, atque
ego illa dedoceam, satis scilicet
causę est, cur me sic persequantur.
Deinde non quadrat eorum do-
ctrina

EVANGELII.

strina mecū. Non cōgruit sanctis
 monia, non ceremonia. Ipsi osten
 tant suum inuentū, suum figmen
 tum, suum institutum: sed si ad
 questionē res ueniat, longe abest
 a me, quicquid pene iactitant, ac
 gloriosis uerborum bullis uendi
 tant. Ultimo detinet philautos
 istos, q̄ uerentur Euangelio mihi
 dare manus, & se fateri uictos, si
 consentiant Christo, atq; ab An
 tichristo aliquo dissentiant. O in
 signiter stultos. Pudet spiritui san
 cto dare manus, et non pudet da
 re satanæ & mammonē. Sed nihil
 mirum, Dñ & principes ipsorum
 isti sunt, sub quibus militant, et sti
 pendia faciunt, quorum finis in
 teritus, secundum opera eorum.
 Prouoco igitur ad iudicium cer

K ij tum

Q V E R E L A

tum dei mei, qui est sanctus Iſraël,
quando reuelabitur & patebit
omnium oculis mea iuſtitia, et ue-
ſtra iniuſtitia, iniquitas, dolus, &
tota illa ſclerum ſentina. Eſt præ-
terea, qđ querar de principibus
omnium nationũ. Sunt ſui diſſi-
milimi, Vacant rebus alijs, Non
curant quicquam de repub. Chri-
ſtiana, curant autem ſuum cōmo-
dum, ſtertunt, ludunt, deliciantur
aut nugas agūt, quoties ad ſuum
officium requiruntur. Tanta ſu-
perbia eorum, tantuſq; luxus, ut
dici nequeat. Ah ego ut exulo, ut
nullus mihi locus in aulis. Quid
mihi dico? Iuſtitia ciuilis & natu-
ralis æquitas peregrinantur ex au-
lis deturbatę, tantum abeſt, ut me
ferāt. Sed dominus iudicabit cau-
ſam

E V A N G E L I I.

fam meam in ueritate. Is enim fidelis & uerax, & non est apud eū respectus personarum. Si qui uero sint mei amatores principes, det illis deus, ut perseverent usq; ad finē. Alij uero uidebunt olim, quid patrarint. Mallem ego me tam diligi ab eis, q̄ oderūt me. Ipsi uero hoc agunt, ut colligant sibi furorem irę domini ardentem, ut ignis. Erubescunt me, quo pater cœlestis nihil delicatius amat. Quidam diffidunt mihi, recepturi nimirum, si mūdānum essem. Quidam timent suę amplitudini, quā uident ceu per nebulam contrāctam fore, si regnaret mea ueritas. Multa scelera occident certe, multa flagitia decident, & corruet iniustitię plurimum. Contra uero

K iij resur

Q V E R E L A

resurget uirtus, ueniet probitas,
 florebit innocentia, me dominan-
 te tam Ecclesiæ q̃ aulæ, & me im-
 perante tam choro q̃ foro. Cui
 bono qui restiterit, is est filius dia-
 boli, & in hoc natus, ut peruertat
 rectas semitas domini. Cæterum
 nō possum mihi temperare, quin
 etiam querar de meis, utinam ue-
 re Euangelistis. Omnes Euange-
 listæ uolunt & esse & dici, quo-
 rum certe maior pars nec nouit
 quidem quid sit Euangelion. Le-
 gerunt quidam unum atq; alterū
 libellum, quorum iam, ut ille ait,
 nullus finis: Sacra uero Biblia nō
 attigerunt. Imo sunt, qui uix lege-
 re possint, quos tamē caue ni pro
 Euangelistis habeas. Quidam cū
 omnem uitam in Scholasticis nu-
 gis

E V A N G E L I I.

gis detriuerint, nullius etiam bonæ frugis in sua factione homines, & ad omnem functionē inepti, illi tamen subito Euangelistæ sunt, nescio qua metamorphosi. Quidam cum uideant fore, ut Papistæ fame propemodum moriantur, cogitarunt de mutanda conditione, & de repente Euangelistæ facti, nouum præbent spectaculum omnibus. Nec ego illos aut quosuis alios tales auersarer, si opus Euangelistæ possent facere, quod conantur infœliciter. Currunt, anteq̃ mittantur. Et idcirco uoluntantur in me tanquam in ceno, quando p̃dicare uolunt. Quo fit, ut auidas animas defraudent, & aduersarijs ansam oppido ridendi præbeant. Similes habent

K iij labra

QVERELA

labra lactucas. Mallem profecto
deprædicari per abiectiores etiã,
& deprædicari quouis modo siue
per occasionem, siue per ueritatẽ,
si gratia et intelligẽtia dei possent,
quod conantur. Operarij a do-
mino meo extrudãtur in uineam
istam oportet. Vinea autem est
Ecclesia, cui seruire, præsidere est.
Porro de illis qui me simulant, &
se se ut Euangelistas uenditant, cū
ipsi non credant, aut qui duplici
corde sunt, claudicantes in utran-
que partem, nihil in præsentiarū
dicam. Habent qui iudicet eos cū
hypocritis. Dicam autem de ijs,
qui se plus q̃ Euangelistas iacti-
tant. Et mirum, ut doleat spiritali
animo, hæc etiam meminisse. Vo-
lunt illi omnia quæ ore perstres-
punt

EVANGELII.

punt, esse Euangelium, quod faciunt, esse Euangelicum, quod habent, esse Euangelij. Et nihil uspiā sonant, nisi Euangelium, Quem admodum olim, Templum domini, templum domini. Omnia Euangelij titulo quæ uolūt, agūt. Sed male sit mihi propitius deus, nisi mera caro suaues illos uiros dei peruertat, si rem introspicias. Caro enim ut uoto suo perfruat, eadem opera iactat Euangelium, qua decretū. Caro caro est, et si angelica lingua mortuam scripture literam detonares. Carnem uero in multis principatum tenere eximie Euangelistis apud uulgus, indicant fructus & opa eius. Vbi maior iactantia, fames glorie popularis, & blandior philautia:

K v Vbi

Q U E R E L A

Vbi acrior contentio, dum suam
 quisq; sententiam tuetur? An nō
 hoc in sophistis haecenus detesta-
 bamur? Nullus alteri cedit, Cuiq;
 sua placent. Vide ut ulciscantur
 ore calamoq;, si qua labes eorum
 nomini fuerit adpersa. Vide q̄
 iniq; ferant, si eos parcius lauda-
 ueris, sique ab illis dissenseris, aut
 ubi uident suam operam nō plau-
 sibiliter accipi, & æque pbari ab
 omnibus. Surgunt & inflatis buc-
 cis concionantur de fiducia in de-
 um, etiā in ijs quæ corporis sunt,
 nō solum animæ. Bene quidē illi,
 sed nulli magis diffidūt deo tam
 benigno patri. Et nemo nescit, q̄
 interim sua quærant, plus cupiāt,
 et palam declarent, q̄ sint φιλόδοξοι
 ἔχοντες μόρφωσιν ἐπὶ σεβείας, Atq; hoc
 non

E V A N G E L I I.

non solū meo dolore , uerū etiam
 maximo Christiani populi scan-
 dalo. Concionantur de subleuan-
 dis egenis, nouit deus, quos ipsi
 subleuent, cum id tamen possint.
 Palam narratur, q̄ ferueat eorum
 charitas scilicet, Faciunt, ut per uis-
 tam soliti sunt, nulla est hic trans-
 mutatio. De cruce ferēda mirum
 q̄ multa ubiq; inculcant, sed utis
 nam ipsi a cruce nō abhorrent.
 Crux multis in lingua: paucissimis
 sup humeros. Credimus ad tem-
 pus omnes, in tempore tentatio-
 nis retrocedimus. De temperan-
 tia & Apostolica frugalitate be-
 ne loquuntur aliqui, cæterum in
 ppatulo est corū uita plus æquo
 splēdida, hoc est, ex animi sui sen-
 tentia, Diuitiæ male audiunt, ue-
 rum

Q U E R E L A

rum arriderent, si adessent clam
alijs. Honores captant undecun-
que, Gaudent uocari Rabbi, Do-
ctores, Magistri, Euāgelistę, pro-
phetę, Ecclesiastę, & tantum nō
Christi. In congregationibus dili-
gunt, quod nemo ignorat, *πρωτος*
καθ' ἑαυτον. Sed hæc minutula ipsis
uidentur, habent autoritatē hu-
iusmodi leuicula præterire, aut
glossulis deflectere. De conuersa-
tione illorū quam sanctam & im-
maculatam esse oportuit, & *τις πορ*
bonorū operum, restat mihi uel
sola querela. Apostolos iactant
& ipsum Christū. Sic, aiunt, Pau-
lus fecit, Hoc accidit & Christo.
Vbi uero æmulari illos durū ui-
detur, nulla mentio neque Pauli,
neq; Christi. Quòd si urgeas, ut
& alia

EVANGELII.

& alia imitentur, inueniunt com-
 mentū, quo elabantur. Quid igitur
 nisi caro in his omnibus? Et
 quid Euangelium, nisi nescio quid
 tectorium? De uere pureque Euan-
 gelistis meis, qui uita & doctrina
 Euangelica præstant, non queror.
 Illos enim spiritu suo unxit coele-
 stis pater, & transformauit in no-
 uas creaturas, ut omni sapientia et
 prudentia spiritali præditi, ambu-
 lent digne deo, ipsi per omnia pla-
 centes, quos ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους
 custodiat ipse sibi usque ad diem
 suum, Amen. Si quæ dixi durio-
 ra de linguatis Euangelistis, igno-
 scant oro mihi. Nam hoc docent
 alios, ut alter alteri ignoscat. Dixi
 non ut eos traducam, sed ut
 emendem, utque carne detrita, spi-
 ritui

Q V E R E L A

ritui perfectius subiſciantur, atq;
indies purgatis palmitibus fructu
copioſiorem afferant. Spero illos
fore poſthac uere Euangelistas,
& affectu, idq; diuinitus. Qui ni
tuntur ſupra ipſum Chriſtum &
Apoſtolos nouiſſimis his tempo
ribus, & noui & accuſo eos corā
tribunali dei iuſti iudicis. Actum
erit de meo negotio, ſi ſpiritu dei
erudire homines cœperint. Et o
deus, quare mortalis homo co ue
nit? Malum totius orbis immen
ſum. Verbum non addam ultra.
Vertat deus hoc quod queror in
melioſiorem partem. Iam uero quid
dicam de nouis illis Euangelij ſpi
ritibus, quibus quidam adeo re
pleti ſunt, ut nihil crepitent, niſi
ſpiritus, ſicut ante dixi de Euange
lij

E V A N G E L I I.

hij iactato uocabulo. Illos spiritus
 ego non iudico, sed quia iactato-
 res spiritus sunt, q̄modo possunt
 esse boni & a deo? Spiritus men-
 daces uereor ne sint. Det uero il-
 lis deus suum spiritum sanctum,
 spiritum iudicij & ardoris, spiri-
 tum ueritatis. Sed illud præterire
 non possum, Hic fructus est illo-
 rum spiritus, q̄ scripturam con-
 temnunt, item egregium illud do-
 num linguarū, quasi uero Euan-
 gelizare possint citra illius excel-
 lentiss. doni adminiculum. Scio
 uere ~~θεοσι δ' ἀνθρώποις~~ hoc posse, sed ubi
 sunt? Demonstrant documētum
 illius miraculi, & credemus eis.
 Asini sunt, idiotis quibusuis indo-
 ctiores bardi, uolunt tamen ali-
 quid esse, imo totum esse. Volunt
 aliquid

Q V E R E L A

aliquid noui & inauditi docere,
digniores lapidibus, q̄ admoni-
tionibus. Neq; enim nostris ad-
monitionibus acquiescunt, nimis
rum qui e cœlo q̄tidie diuinas uo-
ce uiua admonitiones audiūt. Et
horū finis interitus. Oportet esse
sectas, ut ij qui probati sunt, ma-
nifestentur. Ego nō dubito, quin
deus meus fœliciter & cum salute
animarum multarum, quod cœ-
pit, deducturus sit, inuitis omni-
bus sophis & spiritibus illis im-
mundis. Esset p̄terea quod magis
q̄rerer, nimirū in genere de uulgo
Euangelicorum, ut dici uolunt,
nisi me dolore iuxta ac iniuria ui-
ctū tacere oporteat. Inuenio & que
improbis moribus ac mala uita
homines, ut antea. Nulla fides er-
ga pro

EVANGELII.

ga proximū, etiam nec ea, quam
docent & gentilium literæ. Nulla
charitas, nullus fauor, nulla bene-
ficentia. Summatim, uiuitur tam
male inter Euāgelicos, ut me isti-
us pudeat apud Ethnicos. O ego
q̄ offendor, o q̄ offenditur Eccle-
sia mea. Satan molit̄ hæc omnia,
ut uitijis insertis suffocer ego, &
non enatum fructificem. Loquor
autem de uerbo tenus Euangelis-
cis, qui eo abutuntur ad occasio-
nem carnis, ac sub hoc uelamine
faciunt quod libet. Alioqui do-
minus ipse nouit, qui sint sui, quo-
rum conuersatio munda est et ho-
nesta. Sed ut finē huius meæ que-
rimonie faciam, Oro & obtestor
per nomen Iesu Christi Domini
nostri, uniuersos mortales, ut in

L tems

QVERELA EVANGELII.

tempore resipiscant, ne dies ille
magnus & horribilis uos tanquã
fur in nocte comprehendat, et au
diatis cum tremore: Ite maledicti
in ignem æternũ, qui paratus
est diabolo & angelis eius.

Habetis quæ uolui,
uidete quæ
dixi.

Mundus enim
transit.

Christus dixit.

μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε.

Anno M. D. XXIIII. scripta.